

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura we Wrocławiu

LWR – 4101-02-14/2012

P/12/184

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Tekst ujednolicony, uwzględniający zmiany wprowadzone uchwałą Zespołu
Orzekającego Komisji Rozstrzygającej w Najwyższej Izbie Kontroli z dnia 8 kwietnia 2013 r.
w sprawie zastrzeżeń zgłoszonych do tego wystąpienia

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/12/184 – Wykorzystanie środków publicznych na zabezpieczenie przeciwpowodziowe i likwidację skutków powodzi ¹ .
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura we Wrocławiu
Kontrolerzy	1. Przemysław Dowgiało, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 83109 z dnia 4 września 2012 r. 2. Marcin Kaliński, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 83108 z dnia 3 września 2012 r. [dowód: akta kontroli, str. 1-4]
Jednostka kontrolowana	Centrum Projektów Informatycznych, ul. rtm. Witolda Pileckiego 63, 02-781 Warszawa (zwane dalej „CPI”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Agnieszka Boboli, Dyrektor Centrum Projektów Informatycznych [dowód: akta kontroli, str. 5]

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie² działalność Centrum Projektów Informatycznych w zbadanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Negatywną ocenę uzasadnia skala, waga i charakter stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie wdrażania systemów informatycznych powiadamiania ratunkowego służących realizacji zadań określonych w art. 14a ustawy o ochronie przeciwpożarowej mianowicie:

- Dyrektor CPI nierzetelnie realizował powierzone mu zadania w zakresie budowy systemu informatycznego służącego do obsługi Systemu Powiadamiania Ratunkowego (zwanego dalej „SPR”), dokonując wyłącznie na ustne polecenie Ministra, zmian w koncepcji modelu tego systemu informatycznego. Wdrażany obecnie system informatyczny nie uwzględnia Centrów Powiadamiania Ratunkowego działających na szczeblu powiatowym, lecz jedynie Wojewódzkie Centra Powiadamiania

¹ Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 62, poz. 558 ze zm.) w zapobieganiu skutkom klęski lub ich usuwaniu uczestniczą m.in. centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w art. 14a-14f ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 ze zm.). Centrum Projektów Informatycznych realizuje zadanie przygotowania, budowy i wdrożenia „Systemu informatycznego powiadamiania ratunkowego”.

² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen częściowych dotyczących działalności w badanym obszarze: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny częściowej według proponowanej skali byłoby niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, należy zastosować ocenę opisową.

Ratunkowego. Ponadto Centra te funkcjonować mają w modelu tzw. *operatorskim*, w którym nie działają wspólne stanowiska kierowania.

- W wyniku zmian wprowadzanych do modelu działania SPR konieczne było wielokrotne dokonywanie korekt w założeniach i szacowanych kosztach systemu informatycznego mającego wspierać SPR, wielokrotnie też zmieniano harmonogramy rzeczowo-finansowe jego opracowania. Wykorzystanie dostępnych środków (w tym pochodzących z budżetu UE) jest niskie.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Wdrażanie systemów informatycznych powiadamiania ratunkowego zapewniających realizację zadań określonych w art. 14a ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z art.14a ustawy o ochronie przeciwpożarowej od dnia 10 lutego 2009 r.³:

- w Polsce tworzy się SPR integrujący krajowy system ratowniczo-gaśniczy i system Państwowego Ratownictwa Medycznego (PRM).
- Zadania SPR na terenie województwa wykonuje m.in. wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego, przez które rozumie się wspólne stanowisko kierowania, w skład którego wchodzi: a) stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej (PSP), b) stanowisko lekarza koordynatora ratownictwa medycznego.
- Na terenie powiatu zadania systemu powiadamiania ratunkowego wykonują m.in. Centra Powiadamiania Ratunkowego, przez które rozumie się wspólne stanowisko kierowania, w skład którego wchodzi: a) stanowiska kierowania komendantów powiatowych (miejskich) PSP, b) dyspozytorzy medyczni.

Decyzją Nr 59 z dnia 20 marca 2009 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Grzegorz Schetyna powierzył CPI MSWiA realizację projektu informatycznego dotyczącego przygotowania, budowy i wdrożenia „Systemu informatycznego powiadamiania ratunkowego” (zwanego dalej „SIPR”) w zakresie przyjęcia, obsługi i przekazywania zgłoszeń alarmowych do właściwych jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, wraz z infrastrukturą teleinformatyczną.

[dowód: akta kontroli, str. 21]

W sporządzonych przez CPI studiach wykonalności pt.: „Budowa i wyposażenie Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego” (zwanych dalej „WCPR”) z marca 2010 r. oraz „Budowa i wyposażenie Centrów Powiadamiania Ratunkowego” (zwanych dalej „CPR”) z września 2009 r. zakładano budowę i wyposażenie 16 WCPR i 170 CPR (działających na szczeblu powiatów). Celami szczegółowymi realizowanych projektów określonymi w studiach wykonalności było: w pierwszym przypadku - budowa i wdrożenie systemów informatycznych wspomagających pracę personelu służb ratunkowych w WCPR, w drugim przypadku - wspomagających pracę personelu w CPR. W dokumentach tych wskazano również, iż podstawowym kryterium przyjętym przy podziale systemów wchodzących w skład SIPR pomiędzy projektami „Budowa i wyposażenie CPR” i „Budowa i wyposażenie WCPR” było

³ Wejście w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59)

kryterium dysponenta systemu. Jak zapisano, za organizację WCPR odpowiadają komendanci wojewódzcy PSP, oni też są dysponentami (użytkownikami kluczowymi) systemów budowanych na poziomie WCPR. Pozostałe systemy, których dysponentami są komendanci powiatowi PSP i komendanci Policji, wchodzi w zakres projektu „Budowa i wyposażenie CPR”.

[dowód: akta kontroli, str. 226-230]

W 2010 r. w opisanych niżej okolicznościach nastąpiła zmiana koncepcji modelu budowanego Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego na model tzw. *operatorski*, co znalazło odzwierciedlenie w zmienionych studiach wykonalności (z sierpnia 2011 r. – dotyczącego WCPR i grudnia 2011 r. – dotyczącego CPR-ów), sporządzonych także przez CPI.

Według studium wykonalności **z sierpnia 2011 r.** liczba utworzonych WCPR miała wynieść 17 (tj. w każdym mieście wojewódzkim oraz Radomiu) do końca 2013 r. Według tego dokumentu *„(...) przedmiotem projektu jest budowa i wdrożenie systemów IT umożliwiających przyjęcie oraz obsługę zgłoszeń alarmowych z obszaru miast wojewódzkich wraz z Radomiem. Na pozostałych obszarach RP wdrożony będzie system SI CPR”*.

W niektórych zapisach studium wykonalności używa się łącznie pojęcia SICPR/SIWCPR

[dowód: akta kontroli, str. 249, 259, 262]

W *Studium z grudnia 2011 r.*, które zgodnie z tytułem powinno dotyczyć Centrów Powiadamiania Ratunkowego⁴, w części opisowej zawarto zapis, zgodnie z którym *„w wyniku realizacji projektu powstaną systemy informatyczne umożliwiające przyjęcie oraz obsługę zgłoszeń alarmowych z obszaru całego kraju z wyłączeniem miast wojewódzkich/miasta stołecznego wraz z Radomiem, w których wdrożony będzie SI WCPR”*. Jako jeden ze wskaźników produktu projektu przewidziano liczbę CPR-ów w których uruchomiono **SI CPR/SI WCPR**⁵. Pojęcie to występuje także w innych miejscach w tym dokumencie, używa się też symboli **CPR/WCPR**.

[dowód: akta kontroli, str.395, 414]

Powyższe zmiany w koncepcji modelu SPR skutkowały tym, że w CPI opracowywana była jedna aplikacja informatyczna umożliwiająca przyjęcie i przekierowanie zgłoszenia alarmowego przez operatora (tzw. *model operatorski*, spełniający funkcję „*call center*”). **Nie prowadzi się natomiast prac zmierzających do utworzenia odrębnych systemów informatycznych dla dwóch rodzajów centrów powiadamiania – SI WCPR i SI CPR.**

[dowód: akta kontroli, str. 226-230; 231-499; 1372-1450]

Zmiana koncepcji organizacji i budowy SPR na model tzw. *operatorski* nastąpiła w II kwartale 2010 r., **w wyniku ustnego polecenia** Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji – Jerzego Millera.

[dowód: akta kontroli, str. 9-14; 500-538]

W dokumencie pn.: „Państwo 2.0 Nowy Start dla E-Administracji” z kwietnia 2012 r., opracowanym pod redakcją Ministra Administracji i Cyfryzacji – Michała Boniego, w ramach zdiagnozowanych problemów organizacji SIPR wskazano m.in. cyt.: *„(...) rozbieżność między realizowaną koncepcją i aktualnym stanem prawnym”*.

[dowód: akta kontroli, str. 549-552]

⁴ Tytuł: Studium wykonalności „Budowa i wyposażenie Centrów Powiadamiania Ratunkowego

⁵ Zgodnie z tym dokumentem w 2013 r. ma być uruchomionych 16 takich centrów

Na pytanie, z czego wynikał zdiagnozowany w dokumencie „Państwo 2.0 Nowy Start dla E-Administracji” problem dotyczący rozbieżności pomiędzy realizowaną koncepcją i aktualnym stanem prawnym, Zbigniew Olejniczak były Dyrektor CPI⁶ zeznał m.in., że w CPI przyjęto koncepcję budowania tylko WCPR-ów i sukcesywnego ich wzmacniania, tak aby obejmowały terenem działania całe województwo. Wskazał, że nie rozstrzygnięto kwestii CPR-ów, gdyż zakładano w domyśle, że ich nie będzie.

Jako przyczynę tych rozbieżności wskazał brak koncepcji Systemu Powiadamiania Ratunkowego oraz budowanie systemu **w sposób żywiłowy**. Jak zeznał (...) cyt.: „Żeby złagodzić ten problem przyjęto, że WCPR i CPR w ujęciu prawnym będą traktowane zamiennie, ale według mnie jest to duże uproszczenie, bo są to różne podmioty, które mają różnych właścicieli, obszar działania, lokalizację, wyposażenie, standardy informatyczne. Działania CPI były prowadzone na koncepcji domniemanej, według której miały istnieć tylko WCPR-y, które miały obsługiwać całe województwo”.

[dowód: akta kontroli, str. 541-548]

Według tych samych zeznań cyt.: „Trwały intensywne dyskusje – pierwotnie CPR-ów miało być 250-260 jednostek (...) miało się wyjaśnić ile będzie CPR (...). Ten dylemat spowodował, że cała gałąź dot. CPR zatrzymała się (...) wstrzymaliśmy prace nad projektem CPR (powiatowe), gdyż nie znaleźliśmy odpowiedzi na temat liczby i ich umiejscowienia. (...) Nie było jednoznacznej decyzji (formalnej) odnośnie odstąpienia od budowy CPR (...). CPI wskazywało, że według naszej wiedzy w nowej koncepcji tych jednostek – łącznie WCPR i CPR powinno być nie więcej niż 3 na województwo.”

[dowód: akta kontroli, str. 541-548]

Wyjaśniając przyczyny budowy systemu opartego na tzw. modelu operatorskim Kierownik Wydziału Projektów Informatycznych CPI Tomasz Zajac stwierdził, że nastąpiło to na polecenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji i przyznał, że cyt.: „Za poleceniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji – wdrażanie modelu operatorskiego, powinny pójść zmiany legislacyjne, a CPI nie jest ich inicjatorem. Minister Administracji i Cyfryzacji powinien w ramach obecnych kompetencji spowodować, że system prawny zostanie dostosowany do obecnie budowanej koncepcji operatorskiej”. Dalej wskazał, że z jego punktu widzenia budowany system informatyczny cyt.: „(...) niekoniecznie wyklucza rozwiązanie organizacyjne przedstawione w art. 14a ustawy o ochronie przeciwpożarowej”.

[dowód: akta kontroli, str. 553-572]

Zgodnie ze studium wykonalności z dnia 28 września 2012 r. obecnie prowadzone są prace mające na celu wdrożenie jednego systemu informatycznego – Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego SIPR, który połączy dotychczasowe projekty „Budowa i Wyposażenie CPR” oraz „Budowa i Wyposażenie WCPR”.

[dowód: akta kontroli, str. 747-874]

Do dnia zakończenia kontroli nie został uruchomiony w pełnym zakresie Centralny Punkt Systemów Centrów Powiadamiania Ratunkowego. Ma to miejsce pomimo wielokrotnego przesunięcia terminu uruchomienia CP SCPR (kolejne terminy opiewały na: marzec 2011 r., kwiecień 2011 r., maj 2011 r., lipiec 2011 r., grudzień 2011 r. i czerwiec 2012 r.). Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie centralnego punktu

⁶ W okresie od dnia 19 lipca 2010 r. do dnia 21 marca 2012 r.

systemu centrów powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb⁷, budowę i uruchomienie CP SCPR zapewnia CPI, a zadaniem jakie ma wykonywać CP SCPR miało być zapewnianie obsługi przekazywania zapytań o informacje i dane skierowane z centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb oraz przekazywanie odpowiedzi.

[dowód: akta kontroli, str. 875-882, 948-980]

Wykorzystanie środków finansowych na organizację Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego

Opis stanu faktycznego

W dniu 11 sierpnia 2010 r. w Warszawie zawarta została **umowa** o dofinansowanie nr UDA-POIS.12.01.00-00-060/10-00 projektu nr WND-POIS.12.01.00-00-060/10 pn.: „Budowa i wyposażenie WCPR” pomiędzy Instytucją Wdrażającą - Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia, a Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji reprezentowanym przez Pana Zbigniewa Olejniczaka – Dyrektora CPI MSWiA - Beneficjentem.

W § 5 tejże umowy zapisano, iż całkowity koszt realizacji projektu wynosić będzie 115,3 mln zł (maksymalna kwota wydatków kwalifikowalnych wynosić będzie 105,8 mln zł). Koszty kwalifikowalne miały być pokryte z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ).

Zgodnie z założonym harmonogramem (załącznik nr 3 do umowy) do końca III kwartału 2012 r. zakładano wydatkowanie 94,2 mln zł wydatków kwalifikowalnych. W ramach wskaźników produktu (załącznik nr 6) wskazano, iż liczba wybudowanych / zmodernizowanych WCPR wyniesie 16 (2011 r. – 10; 2012 r. – 14; 2013 r. – 16). W dniu 27 kwietnia 2012 r. zawarty został **Aneks do umowy** (Ministra Spraw Wewnętrznych reprezentowała Pani Agnieszka Boboli – Dyrektor CPI), w którym zmniejszono planowany całkowity koszt realizacji projektu do 72,6 mln zł (maksymalna kwota wydatków kwalifikowalnych wynosić będzie 61,2 mln zł). Zgodnie z założonym harmonogramem (załącznik nr 3 do aneksu) do końca III kwartału 2012 r. zakładano wydatkowanie 32,3 mln zł. W ramach wskaźników produktu (załącznik nr 6 do aneksu) zakładano, iż liczba wybudowanych / zmodernizowanych WCPR wyniesie 17 (w etapach: 2011 r. – 0; 2012 r. – 10; 2013 r. – 17).

[dowód: akta kontroli, str. 1372-1403]

W dniu 30 lipca 2010 r. zawarte zostało **porozumienie** o dofinansowanie nr POIG.07.01.00-00-024/10-00 w ramach 7 osi priorytetowej „Społeczeństwo informacyjne – budowa elektronicznej administracji” pomiędzy Ministrem Rozwoju Regionalnego (Instytucją Zarządzającą), a Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji reprezentowanym przez Pana Zbigniewa Olejniczaka, Dyrektora CPI MSWiA (Beneficjentem).

Koszty kwalifikowalne miały być pokryte z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (POIG).

W § 2 zapisano, iż cyt.: „*Przedmiotem porozumienia jest udzielenie przez Instytucję Zarządzającą dofinansowania na realizację Projektu (...), pt. Budowa i wyposażenie CPR*”. Z kolei w § 3 pkt 1 zapisano, iż całkowity koszt realizacji projektu wynosi 350 mln zł. Zgodnie z założonym harmonogramem (załącznik nr 4 do umowy) do końca

⁷ Dz. U. Nr 75, poz. 404

III kwartału 2012 r. zakładano wydatkowanie 303,6 mln zł wydatków kwalifikowalnych.

W ramach wskaźników produktu (załącznik nr 5) wskazano, iż liczba CPR, w których uruchomiono SI CPR wyniesie 170, z tego w 2011 r. – 40, a w 2012 r. – 70.

W dniu 11 maja 2012 r. zawarto **aneks do umowy** (Ministra Spraw Wewnętrznych reprezentowała Pani Agnieszka Boboli – Dyrektor CPI), w którym wskazano, iż całkowita kwota wydatków kwalifikowanych związanych z realizacją projektu wynosić będzie 236,0 mln zł. Zgodnie z założonym harmonogramem (załącznik nr 4 do aneksu) do końca III kwartału 2012 r. zakładano wydatkowanie 121,7 mln zł wydatków kwalifikowalnych. W załączniku do aneksu wniosku o dofinansowanie w ramach wskaźników produktu zapisano, iż liczba CPR, w których uruchomiono SI CPR / SI WCPR w 2013 r. wyniesie 16 (w latach 2011 i 2012 wskazano – 0).

[dowód: akta kontroli, str. 1404-1451]

Według stanu na dzień 30 września 2012 r. łączne wydatki w ramach ww. umów (nr UDA-POIS.12.01.00-00-060/10-00 (...) i nr POIG.07.01.00-00-024/10-00) wyniosły jedynie **34,4 mln zł**.

[dowód: akta kontroli, str. 1453-1454]

Zbigniew Olejniczak, były Dyrektor CPI zeznał, iż cyt.: „(...) *Finansowanie CPR-ów było skromne, gdyż z tego programu finansowano głównie Policję – nie finansowano CPR-ów ze względu na brak zatwierdzonej koncepcji SPR co do liczby, umiejscowienia, a nawet czy w ogóle powstaną. W sytuacji modyfikacji projektu powstał problem związany z finansowaniem CPR-ów, gdyż mowa była o ich nie tworzeniu. CPI zaproponowało rozwiązanie, że będziemy rozbudowywać WCPR-y i proporcjonalnie do zwiększenia tego obszaru oddziaływania WCPR będziemy płacić ze środków przeznaczonych na CPR-y. W ten sposób powstał klucz – wskaźnikiem docelowym będzie wskaźnik ludnościowy 8/38 dla WCPR i 30/38 dla CPR (38 mln to liczba mieszkańców kraju, a 8 mln to liczba mieszkańców miast wojewódzkich, a 30 mln to liczba mieszkańców powiatów). Obawa była, że gdyby finansować WCPR-y jedynie ze środków POLiŚ było zagrożenie niekwalifikowalności tej części wydatków. Zaczęła się „walić” cała koncepcja (brak części związanej z CPR-ami) związana z oparciem systemu na dwóch źródłach finansowania z programów operacyjnych i dlatego wprowadzono ten klucz ludnościowy*”.

[dowód: akta kontroli, str. 541-548]

W piśmie z dnia 15 czerwca 2011 r. Zastępca Dyrektora Departamentu Koordynacji Programów Infrastrukturalnych wskazał, iż cyt.: Instytucja Zarządzająca Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (w MRR) akceptuje „(...) *kierunek realizacji nowej koncepcji SIIPR zakładający finansowanie poszczególnych projektów POLiŚ i POIG zgodnie z tzw. kryterium ludnościowym, odpowiednio 8/38 i 30/38* (...)”.

[dowód: akta kontroli, str. 1452]

W dniu 28 września 2012 r. Pani Dyrektor podpisała studium wykonalności na jeden projekt SIIPR (łączy dotychczasowe projekty „Budowa i Wyposażenie CPR” oraz „Budowa i Wyposażenie WCPR”). W harmonogramie rzeczowo-finansowym przedsięwzięcia wskazano, iż całkowite nakłady inwestycyjne wyniosą 190,0 mln zł. W ramach produktów projektu wskazano liczbę Publicznych Punktów Odbioru Zgłoszeń Alarmowych (ang. *Public Safety Answering Point – PSAP*), w których uruchomiono System Operatora Numerów Alarmowych: 2012 r. – 7; 2013 – 17.

[dowód: akta kontroli, str. 747-874]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności CPI w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

Dyrektor CPI nierzetelnie realizował powierzone mu zadania w zakresie budowy systemu informatycznego służącego do obsługi Systemu Powiadamiania Ratunkowego (zwanego dalej „SPR”), dokonując wyłącznie na ustne polecenie Ministra, zmian w koncepcji modelu tego systemu informatycznego. Wdrażany obecnie system informatyczny nie uwzględnia Centrów Powiadamiania Ratunkowego działających na szczeblu powiatowym, lecz jedynie Wojewódzkie Centra Powiadamiania Ratunkowego. Ponadto Centra te funkcjonować mają w modelu tzw. *operatorskim*, w którym nie działają wspólne stanowiska kierowania. W ocenie NIK wprowadzanie tak istotnych zmian powinno było zostać we właściwy sposób udokumentowane.

Odpowiedzialność za ww. nieprawidłowości spoczywa na osobach pełniących w kontrolowanym okresie funkcję Dyrektora CPI, mianowicie:

- Zbigniew Olejniczak, w okresie od 19 lipca 2010 r. do dnia 21 marca 2012 r.
- Agnieszce Boboli – od dnia 22 marca 2012 i nadal.

Nadto Zbigniew Olejniczak w dniu 28 lipca 2010 r. został przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzego Millera upoważniony do dokonywania, w jego imieniu, wszelkich czynności związanych z przygotowaniem i realizacją projektu informatycznego dotyczącego przygotowania, budowy i wdrożenia SIPR w zakresie przyjęcia, obsługi i przekazywania zgłoszeń alarmowych do właściwych jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, wraz z infrastrukturą teleinformatyczną, obejmującego „Budowę i wyposażenie WCPR” oraz „Budowę i wyposażenie CPR”, a w szczególności do podpisywania pre-umów oraz aneksów do nich, wniosków o dofinansowanie, umów o dofinansowanie oraz aneksów do nich, jak również dokonywania czynności wynikających z realizacji tych umów.

[dowód: akta kontroli, str. 1495]

Upoważnieniem z dnia 26 września 2011 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Miller ustanowił Zbigniewa Olejniczaka – Dyrektora CPI pełnomocnikiem w sprawach związanych z uruchomieniem SPR, a w szczególności upoważnił go do: reprezentowania Ministra w kontaktach z przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej; monitorowania i koordynowania działań komórek organizacyjnych MSWiA oraz jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra. Upoważnienie to obowiązywało do 18 listopada 2011.

[dowód: akta kontroli, str. 1496]

Pełnomocnictwem z dnia 30 marca 2012 r. Minister Spraw Wewnętrznych Jacek Cichocki upoważnił Agnieszkę Boboli do dokonywania, w jego imieniu, wszelkich czynności związanych z przygotowaniem i realizacją projektu informatycznego dotyczącego przygotowania, budowy i wdrożenia SIPR w zakresie przyjęcia, obsługi i przekazywania zgłoszeń alarmowych do właściwych jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, wraz z infrastrukturą teleinformatyczną, obejmującego „Budowę i wyposażenie WCPR” oraz „Budowę i wyposażenie CPR”, a w szczególności do podpisywania aneksów do umowy / porozumienia o

dofinansowanie, jak również dokonywania czynności wynikających z realizacji tej umowy / porozumienia.

[dowód: akta kontroli, str. 1497]

Uwagi dotyczące badanej działalności

Do dnia zakończenia kontroli nie został uruchomiony w pełnym zakresie Centralny Punkt Systemów Centrów Powiadamiania Ratunkowego. Ma to miejsce pomimo opiewały na: marzec 2011 r., kwiecień 2011 r., maj 2011 r., lipiec 2011 r., grudzień wielokrotnego przesunięcia terminu uruchomienia CP SCPR (kolejne terminy 2011 r. i czerwiec 2012 r.). Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb⁸, budowę i uruchomienie CP SCPR zapewnia CPI.

IV. Uwagi i wnioski

Pozostałe uwagi o charakterze systemowym, wykraczające poza jednostkowe nieprawidłowości opisane w poszczególnych rozdziałach wystąpienia pokontrolnego

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że do tej pory nie ma całościowej koncepcji SPR, którego SIPR jest częścią, co powoduje, że kluczowe zmiany mogą być i są dokonywane już w trakcie realizacji systemu. Zmiany te nie były też rzetelnie dokumentowane.

W ocenie NIK występujące problemy organizacyjne, decyzyjne i merytoryczne oraz brak odpowiedniej współpracy i koordynacji zadań przy realizacji SIPR – o ile nie zostaną wyeliminowane w przyszłości - może generować ryzyko wszczęcia przez Komisję Europejską postępowania wobec Polski z powodu niedopełnienia obowiązków w odniesieniu do zgłoszeń kierowanych na europejski numer alarmowy.

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁹, wnosi o:

Podjęcie stosownych działań mających na celu zapewnienie przestrzegania zasady pisemności przy podejmowaniu decyzji w sprawie SIPR.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK we Wrocławiu.

⁸ Dz. U. Nr 75, poz. 404

⁹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 30 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Wrocław, dnia 29 stycznia 2013 r.